

PERUSSUOMALAISTEN **MAAHANMUUTTOPOLIITTINEN** OHJELMA 2023

Suomi on tulossa vuonna 2023 tienhaaraan. Seuraus Suomen maahanmuuttopolitiikasta viimeisten reilun 30 vuoden aikana on täysi epäonnistuminen. Ainoa keino lieventää maahanmuuton negatiivisia lieveilmiöitä on voimakkaasti vähentää lainsäädännöllisillä ja hallinnollisilla toimenpiteillä maahanmuuttoa EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta Suomeen.

YLI 30 VUODEN TÄYSI EPÄONNISTUMINEN

- Suomen maahanmuuttopolitiikka on kautta linjan epäonnistunut.
- Tämä näkyy muun muassa maahanmuuttajien matalassa työllisyysasteessa, maahanmuuttajataustaisten oppilaiden huonoissa PISA-tuloksissa ja maahanmuuttajanuorten rikollisuudessa.
- Nykyinen hallitus on lisännyt ongelmia entisestään höllentämällä maahanmuuttopolitiikkaa monin tavoin.

Suomessa laajempaa yhteiskunnallista keskustelua maahanmuutosta on käyty oikeastaan vasta viimeiset reilut kymmenen vuotta. Keskustelu on ollut miltei pelkästään perussuomalaisten toimijoiden aktiivisuuden varassa. Poiketen muista Länsi-Euroopan maista Suomessa eivät valtavirtapuolueet, media ja muut merkittävät tahot näe maahanmuuttoa keskeisenä koko yhteiskuntaa läpileikkaavana ilmiönä. Maahanmuuttoa käsitellään useissa yhteyksissä vielä lapselliseen 1990-lukulaiseen tyyliin ”rikastuttavana” tai ”jännitystä” yhteiskuntaan tuovana elementtinä. Ne valtavat sosiaaliset, kulttuuriset ja taloudelliset haasteet, joita suomalainen maahanmuuttopolitiikka aiheuttaa, jäävät edelleen pimentoon. Nykyisin maahanmuuttoa pidetään myös patenttiratkaisuna Suomen talouden ja väestökehityksen ongelmiin, vaikka viimeisten vuosikymmenten humanitäärinen ja matalapalkka-aloille suuntautuva maahanmuutto Suomeen on kaikilla mittareilla ollut epäonnistunutta eivätkä etenkin länsinaapurimme Ruotsin kokemukset lupaa maaillemme hyvää, jos nykylinjalla jatketaan.

Suomen perinteiset valtapuolueet median ja tiedostavan eliitin säestämänä ottivat 1990-luvulla ihanteekseen silloisen Ruotsin avoimen maahanmuuttopolitiikan koptioimisen. Tämä tarkoitti leväperäistä pysyvien oleskelulupien ja kansalaisuuksien jakamista, löysää perheen yhdistämispolitiikkaa, anteliaita sosiaalietuisuuksia ja maahanmuuttajien kannustamista elämään kotimaidensa kulttuurien mukaisesti. Tuloksena tästä valitusta linjasta Suomessa on OECD-maiden yksi korkeimmista työllisyysaste-eroista maassa syntyneiden ja ulkomailla syntyneiden välillä sekä suurin tasoero PISA-tuloksissa kantäväestöön kuuluvien ja maahanmuuttajataustaisten oppilaiden välillä. Pääkaupunkiseudun kaduilla pelkoa levittävät pääosin maahanmuuttajista koostuvat jengit ja porukat, jotka harjoittavat ryöstelyä, tappelua ja yleistä häiriötä. Myös Turun ja Tampereen seuduilla maahanmuuttajanuorten katurikollisuus on voimistunut. Tämä on ollut lopputulema huolimatta siitä, että loputtomat summat julkista rahaa

on käytetty erilaisiin maahanmuuttajien puuhakerhoihin ja kalliiden monikulttuurisuuskonsulttien palkkaamiseen. Jos ulkomaalaisten kotoutuminen olisi vain siihen satsatusta julkisesta rahasta kiinni, olisivat integraatio-ongelmat ratkenneet Suomessa jo aikapäiviä sitten.

Kuluneella hallituskaudella Suomen maahanmuuttopolitiikkaa on viety yhä huonompaan suuntaan muun muassa laajentamalla laittomasti maassa olevien maahanmuuttajien saamia kiireettömiä terveystalvuita, heikentämällä tulovalvontaa opiskelijaperusteisessa maahanmuutossa, helpottamalla sosiaaliturvaan nojaavaa matalapalkkamaa maahanmuuttoa, luomalla uusia mahdollisuuksia laittomasti maassa oleville maahanmuuttajille jäädä maahan ja löysentämällä perheen yhdistämiskäytäntöjä. Vihreiden johtama ulkoministeriö on myös käynnistänyt lainsäädäntöhankkeen humanitaarisen viisumin käyttöön otosta, joka avaisi ovet hallitsemattomalle turvapaikanhakijoiden virralle Suomeen. Punavihreä hallitus on sopinut rajusta työperäisen maahanmuuton kasvattamisesta ilman minkäänlaista harkintaa ja laskelmia siitä, mille aloille tulijoita on tarkoitus tuoda ja mikä maahanmuuton voimakkaan lisäyksen vaikutus on julkistalouteen. Hallituksen työperäisen maahanmuuton laatukriteerien puutteesta karua kieltään kertoo se, että samassa yhteydessä hallitus puhuu työperäisten maahanmuuttajien kotouttamisen tarpeesta.

Suomi on tulossa vuonna 2023 tienhaaraan. Seuraus Suomen maahanmuuttopolitiikasta viimeisten reilun 30 vuoden aikana on täysi epäonnistuminen. Ainoa keino lieventää maahanmuuton negatiivisia lieveilmiöitä on vähentää lainsäädännöllisillä ja hallinnollisilla toimenpiteillä voimakkaasti maahanmuuttoa EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta Suomeen. Mitä pidempään näiden tarvittavien korjausliikkeiden kanssa viivytellään, sitä suuremmaksi nousevat suomalaisille koituvat taloudelliset ja inhimilliset kustannukset.

SUOMI ON ERIYTYNYT POHJOISMAISESTA LINJASTA

- Suomi on viimeinen Pohjoismaa, joka ei aja tiukkaa maahanmuuttopolitiikkaa.
- Suomessa halutaan ideologisista syistä pitää maahanmuuttopolitiikka löysänä.

Tanska on harjoittanut jo 2000-luvun alusta lähtien tiukasti säänneltyä maahanmuuttopolitiikkaa, jonka myötä maa on välttynyt Ruotsin kaltaisilta lähiömellakoilta ja katuväkivallalta. Vuoden 2015 siirtolaiskriisin jälkeen Norja on lähentynyt Tanskan maahanmuuttopolitiikkaa tiukoilla säännöksillään koskien muun muassa perheen yhdistämistä, pysyviä oleskelulupia ja kansalaisuuksien myöntämistä.

tä. Viimeisimpänä pohjoismaista Ruotsi on syksyllä 2022 valtaan tulleen oikeistokoalition toimesta ottanut maahanmuuttopolitiikassa rajoittavan linjan niin humanitairiseen, perhesyyn tapahtuvaan kuin matalapalkka-aloille suuntautuvaan maahanmuuttoon EU:n ulkopuolelta.

Suomen eduskunnassa on perussuomalaisia lukuun ottamatta kaikkien puolueiden kesken yhteisymmärrys siitä, että maahanmuuttoa pitää merkittävästi nostaa oleskelulupakategoriasta riippumatta. Kotoutumisen parantamisen merkityksestä puhutaan, mutta maahanmuuttopolitiikan kireydellä ei myönnetä olevan mitään yhteyttä kotoutumisen onnistumiseen. Suomessa puhutaan paljon yhteisestä pohjoismaisesta tai eurooppalaisesta linjasta maahanmuuttopolitiikassa, mutta tosiasiasa Suomi vetää aivan omanlaista linjaansa, jossa keskeisissä säännöksissä, kuten perheen yhdistämisen ja pysyvän oleskeluluvan kriteereissä, on muita Pohjoismaita huomattavasti höllempi linja. Suomella ei ole mitään realistisia mahdollisuuksia saada hallintaan muun muassa ulkomaalaistaustaisten katujengien ja maahanmuuttajien sosiaaliturkiriippuvuuden kaltaisia ongelmia, jos maahanmuuttolainsäädäntö pidetään ideologisista syistä löysempana kuin keskeisissä verrokki-maissa.

MAAHANMUUTON KASVU ON OLLUT HALLITSEMATONTA

- Maahanmuuttajataustaisen väestön kasvuvauhti on ollut hallitsematonta, ja yhä suurempi osuus maahanmuuttajista tulee keskitason tai matalan kehityksen maista.
- Maahanmuuttajat ovat yliedustettuja kaikissa tulonsiirroissa.
- Itävalta, Tanska, Sveitsi ja Japani ovat esimerkkejä järkevän maahanmuuttopolitiikan maista.

Nettomaahanmuutto Suomeen on kohonnut viime vuosina noin 20 000–30 000 vuositason muuttajien ollessa yhä enenevässä määrin kehitysmaiden kansalaisia. Vuosien 2000 ja 2019 välillä Suomessa asuvien ulkomaalaistaustaisten määrä, joiden taustamaa on joko keskitason tai matalan kehityksen maa, jopa viisinkertaistui lähes 100 000 yksilöön. Suomessa asuvien kaikkien vieraskielisten määrä taas miltei kaksinkertaistui vuosien 2010–2020 välillä 432 800 henkeen. Pelkästään pääkaupunkiseudulla asui vuonna 2019 vieraskielisiä 205 500 ihmistä. Kuntaliiton tekemän ennusteen mukaan 2040 mennessä vieraskielisten määrä kasvaa koko maassa 476 000 yksilöllä. Venäläiset ovat yhä suurin vieraskielisten ryhmä Suomessa, mutta voimakkain kasvu tapahtuu jatkossa etenkin Lähi-idän ja Afrikan maiden kieliä puhuvien ryhmien kohdalla.

Nykyinen pelkkään maahanmuuttoon perustuva väestönkasvu ja julkisen talouden kestävyysvaje eivät ole toimiva yhdistelmä. Jos maahanmuuton laatuun ja määrään ei puututa tehokkailla lainsäädännöllisillä ja hallinnollisilla toimenpiteillä, ei hyvinvointivaltiolamme ole tulevaisuutta. Suomeen saapuvat maahanmuuttajat eivät ole suomalaisten eläkkeiden rahoittajia tai työvoimapulan paikkaajia, vaan suomalaisia huomattavasti riippuvaisempia tulonsiirroista ja kärsivät kroonisen korkeasta työttömyydestä. Kelan oman tutkimuksen mukaan maahanmuuttajat saavat kaksinkertaisen määrän etuisuuksia syntyperäisiin suomalaisiin nähden. Maahanmuuttajat nostavat erityisesti työttömyysturvaa, asumistukea ja perustoimeentulotukea. Maahanmuuttajien sosiaaliturkiriippuvuus näkyy erityisesti pääkaupunkiseudulla, jossa asuu lähes puolet Suomen ulkomaalaistaustaisesta väestöstä (ks. alla oleva taulukko.)

KELAN ETUUKSIEN SAAJAT ÄIDINKIELEN MUKAAN TAMMI-ELOKUUSSA 2022

ESPOO	Kaikki	Vieraskielisille
Työttömyysetuudet	75,5 milj. €	47,8%
Perustoimeentulotuki	30,9 milj. €	37,5%

HELSINKI	Kaikki	Vieraskielisille
Työttömyysetuudet	190,9 milj. €	37,5%
Perustoimeentulotuki	83,7 milj. €	31,9%

VANTAA	Kaikki	Vieraskielisille
Työttömyysetuudet	73,7 milj. €	48,3%
Perustoimeentulotuki	37,1 milj. €	35,5%

Tulevaisuudessa maahanmuuttajien osuus tulee nousemaan rajusti veronmaksajan kustantaman kansan- ja takuueläkkeen saajissa, koska merkittävä osuus maahanmuuttajista ei ole kerryttänyt itselleen työeläkettä lainkaan tai vain hyvin vähän. Jo vuonna 2018 takuueläkkeen saajista 29 prosenttia oli maahanmuuttajia. Vieraskielisten työttömyysaste on pysynyt sitkeästi kaksinkertaisena kotimaisia kieliä puhuviin nähden. On huomioitava myös, että merkittävä osuus maahanmuuttajista toimii julkisen sektorin kustantamissa maahanmuuttajien kotouttamiseen tai monikulttuurisuuteen liittyvissä tehtävissä, muun muassa tulkkeina. Maahanmuuttajat ovat lisäksi yliedustettuja matalapalkka-aloilla, jolloin he usein joutuvat elämisensä kattamiseksi hakemaan palkan päälle tulonsiirtoja.

Suomessa erityisesti elinkeinoelämä ja monet talousasi-
antuntijat nostavat naapurimaamme Ruotsin priimukseksi maahanmuuttopolitiikassa, sillä muuttoliike on paisuttanut Ruotsin väestöä ennennäkemättömästi 2000-luvulla. Ruotsissa asuu tällä hetkellä pelkästään ulkomailla synty-

neitä ihmisiä kaksi miljoonaa. Ruotsin ”maahanmuuttoihmettä” hehkuttavat tahot puhuvat vähemmän siitä, että Ruotsissa arviolta jopa 700 000 työikäistä maahanmuuttajaa on riippuvaisia tulonsiirroista. Ruotsissa tapahtuu myös eniten Euroopassa kuolemaan johtavia ammuskeluja. Suomen ei pidä mallintaa Ruotsin takavuosina harjoittamaa hallitsematonta maahanmuuttopolitiikkaa, vaan suunnata katseensa muun muassa Itävaltaan, Sveitsiin ja Tanskaan, jotka noudattavat rajoittavaa kansallisen edun huomioivaa maahanmuuttopolitiikkaa. Euroopan ulkopuolella esimerkiksi Japanin järjestelmän omaa puolestaan Japani, joka ei ole lähtenyt ratkomaan väestön ikääntymiseen liittyviä haasteita massamaahanmuutolla, vaan panostamalla erityisesti automatisaatioon ja robotisaatioon.

TURVAPAIKKAJÄRJESTELMÄ KAIPAA TÄYSREMONTTIA

- Toisen maailmansodan jälkeen sovitut kansainväliset pakolaissopimukset ovat vanhentuneita ja ne mahdollistavat hallitsemattomat kansainvaellukset.
- Turvapaikanhakuoikeus on rajattava Euroopan sisäisiin pakolaisiin. Pakolaisen on jatkossa haettava suojelua oman maanosansa sisällä.

Toisen maailmansodan jälkeen laaditut kansainväliset pakolaisuutta koskevat yleissopimukset ovat aikansa eläneitä. Näiden sopimusten tarkoituksena ei ollut koskaan kannustaa siihen, että isot ihmismassat liikkuvat maanosasta toiseen hakemaan suojelua useiden turvallisten maiden läpi. Vallitseva oikeustila iski pahasti silmille Euroopan vuoden 2015 siirtolaiskriisissä, jolloin EU:n ulkorajat ylitti yli miljoona ihmistä laittomasti suuntana pääosin Pohjois-Euroopan hyvinvointivaltiot. Euroopan siirtolaiskriisin yhteydessä ja sen jälkeisinä vuosina koettiin Länsi-Euroopan maissa ennennäkemätön islamististen terrori-iskujen sarja. Suomessa taas koettiin järkyttävä alaikäisten tyttöjen hyväksikäyttövyöhyke, jossa syyllisiä olivat turvapaikanhakijat. Myös lukuisten Länsi-Euroopan maiden sosiaalinen koheesio heikkeni pysyvästi, kun julkinen valta ei enää suoriutunut tehtävästään hallita muuttoliikettä. Erityisesti Geneven pakolaissopimuksen säännökset tarvitsisivat päivittämistä, jotta Suomelle ja muille länsimaille palautetaan niiden luonnollinen oikeus kontrolloida maahantuloa. Turvapaikka ei voi jatkossa olla enää taikasana, joka takaa automaattisen maahanpääsyn – ja Suomessa käytännössä maahan jäämisen.

Perussuomalaisten linjana on, että henkilökohtainen turvapaikanhakuoikeus rajataan alkuperäisen Geneven pakolaissopimuksen mukaisesti vain Euroopan sisäisiin

pakolaisiin. Tällöin Suomeen laittomasti Euroopan ulkopuolelta tulevalle henkilölle ei ole oikeutta hakea kansainvälistä suojelua, vaan hänet palautetaan pakolaisleirille EU:n ulkopuolelle, joka voi olla Suomen tai esimerkiksi yhteispohjoismaisesti hallinnoitu. Britannia ja EU-maista Tanska ovat jo päättäneet siirtyä tämänkaltaiseen turvapaikkamenettelyyn, jossa maahan laittomasti saapuneet turvapaikanhakijat aiotaan käännäyttää kolmannessa maassa sijaitsevalle pakolaisleirille. Kansainvälisen turvapaikkajärjestelmän perustana pitää tulevaisuudessa olla se, että turvapaikanhakija hakee suojelua oman maanosansa sisältä turvallisesta maasta. Taloudellista siirtolaisuutta tai turvapaikkashoppailua pakolaisia suojelevan järjestelmän ei tule mahdollistaa.

TURVAPAIKKAPROSESSIIN LISÄÄ TEHOKKUUTTA

- Turvapaikanhakijoiden vastaanotto-standardeihin tarvitaan tarkistus.

Turvapaikkaprosessin aikana kansainvälistä suojelua hakevan henkilön liikkuminen on pyrittävä rajaamaan mahdollisimman pitkälle vain vastaanottokeskuksen välittömään läheisyyteen tai vaihtoehtoisesti rajalla sijaitseviin transit-keskuksiin. Mikäli on perusteltua syytä epäillä, että turvapaikanhakija voi aiheuttaa vaaraa Suomen sisäiselle turvallisuudelle tai yleiselle järjestykselle, on hakemuksen käsittelyn ajaksi henkilö määrättävä otettavaksi säilöön. Turvapaikanhakijoille annettava ilmainen oikeusapu tulee rajata vain valitusvaiheeseen, ja tulkkaukspalveluiden kustannuksiin on hakijan kohtuullista edellyttää osallistuvan. Tämä voi tarkoittaa esimerkiksi turvapaikanhakijan älypuhelimien tai muiden arvoesineiden haltuunottoa. Turvapaikkapäätöksiin liittyviin valitusaikoihin tällä vaalikaudella tehdyt pidennykset pitää perua ja lyhentää ne 21 päivään maahanmuuttoviraston päätöksestä ja 14 päivään hallintotuomioistuimen päätöksestä.

Turvapaikanhakijoiden nauttimiin sosiaalietuisuuksiin on tehtävä tuntuva leikkaus Suomen vetovoimatekijöiden heikentämiseksi. EU- tai muu kansainvälinen oikeus ei aseta esteitä sille, että Suomesta kansainvälistä suojelua hakevan henkilön sosiaaliturva on maan kansalaista alhaisempi. Rahallisen tuen sijasta on selvitettävä mahdollisuutta tarjota turvapaikanhakijalle esimerkiksi ruokakuponeja arkimenojen kattamiseksi. On kestävämpää, että turvapaikanhakijoille tarjotaan pääsy moniin sellaisiin verorahoitteisiin palveluihin, joihin monen suomalaisen on vaikeaa tai jopa mahdotonta päästä. Pidemmän aikavälin tavoitteena on oltaava Suomen nykyisen asumisperusteisen sosiaaliturvajärjestelmän korvaaminen kansalaisuusperusteisella mallilla.

KANSAINVÄLISET MINIMISTANDARDIT KÄYTTÖÖN OLESKELULUVISSA

- Kansainvälisen suojelun nojalla myönnettävien oleskelulupien on oltava väliaikaisia ja minimipituisia. Turvapaikanhakijan on palattava kotimaahansa, kun olosuhteet siellä ovat parantuneet.
- Turvapaikanhakijoiden jatkohakemusten tehtailuun pitää puuttua. Kotimaassa matkailun tulee johtaa turvapaikanhakijan oleskelun peruuttamiseen.
- Pysyviin oleskelulupiin tarvitaan lukuisia kiristyksiä muun muassa vaadittavan asumisajan, kielitaidon, työhistorian ja nuhteettomuuden suhteen.

Suomessa on täysin perusteetta sovellettu 1990-luvulta lähtien periaatetta, jossa säännökset eri oleskeluluville on haluttu pitää paljon höllempänä kuin kansainväliset minimistandardit edellyttävät. Tähän käytäntöön on saatava pikaisesti muutos, jotta haitallista maahanmuuttoa Suomeen saadaan vähennettyä. Suomeen tulon ja pysyvän maahan asettumisen linkki pitää purkaa. Vain ani harva maahanmuuttajakansallisuus maksaa keskimäärin enemmän veroja kuin aiheuttaa julkiselle taloudelle kustannuksia. Tämän vuoksi rima pysyväälle Suomeen asettumiselle on oltava nykyistä huomattavasti korkeammalla.

Suomessa tulee asettaa kansainvälisen suojelun nojalla myönnettävien väliaikaisten oleskelulupien kesto minimipituisiksi. Muissa Pohjoismaissa turvapaikan saaneen oleskelulupa on kolme vuotta ja toissijaista suojelua saaneen yksi vuosi, ja Suomessa pitää tehdä samoin. Väliaikaisen oleskeluluvan rauettua tulee maahanmuuttoviranomaisten aina selvittää, onko luvan jatkamiselle tarvetta vai voiko yksilö palata jo lähtömaahansa. Lähtökohdan on oltava, että kansainvälistä suojelua saanut henkilö palaa takaisin kotimaahansa heti, kun olosuhteet sen sallivat. Jatkohakemusten tekoa kansainvälisen suojelun saamiseksi on rajoitettava nykyisestä merkittävästi. On absurdia, että ihminen voi tehdä lukuisia jatkohakemuksia väittämällä kääntyneensä kristityksi tai homoseksuaaliksi turvapaikkaprosessin aikana ja näin kuluttaa Maahanmuuttoviraston ja oikeuslaitoksen resursseja toistuvasti samalla, kun viivyttää käännytystä Suomesta.

Kansainvälisen suojelun asema tulee poikkeuksetta lakkauttaa, mikäli henkilö käy lomalla kotimaassaan. Talibanin vallattua Afganistanin elokuussa 2021 Suomen valtio kuljetti Suomeen takaisin useita Afganistanissa lomalla olleita henkilöitä, jotka olivat saaneet Suomesta aiemmin kansainvälistä suojelua. Tämänkaltaiset irvokkaat näytök-

set vievät täysin kansalaisten hyväksynnän harjoitettua maahanmuuttopolitiikkaa kohtaan. Samoin ääriliikehdistään osallistuneiden ja rikokseen syyllistyneiden turvapaikanhakijoiden oleskeluluvat on pystyttävä lakkauttamaan nykyistä huomattavasti useammin.

Se, että käännytyspäättökseen saanut turvapaikanhakija kieltäytyy lähtemästä maasta, ei voi koskaan johtaa oleskelun laillistamiseen. Käännyttäväksi määrätty henkilöt on otettava säilöön, mikäli on riittäviä perusteita epäillä, että henkilö ei tule noudattamaan käännytyspäättöstä. Suomen on asetettava kaikkien keskeisten turvapaikanhakijoiden alkuperämaiden taloudellisen tukemisen ehdoksi sen, että nämä maat ottavat vastaan Suomesta käännyttäväksi tai karkotettavaksi määrätty kansalaisensa. Se kuuluu kansainvälisen oikeuden peruseriaatteisiin, että valtiot ovat vastuussa omista kansalaisistaan.

Niin sanottu kaistanvaihto-oikeus, jolloin kielteisen oleskelulupapäätöksen saanut turvapaikanhakija voi hakea työlupaa, pitää purkaa kokonaan. Turvapaikanhakureitti ja työperäinen maahanmuutto on pidettävä tiukasti toisistaan erillään turvapaikkapolitiikan legitimitietin säilyttämiseksi. Kielteisen oleskelulupapäätöksen saaneiden turvapaikanhakijoiden työllistäminen esimerkiksi siivousrinkeihin on tapa kiertää maahanmuuttosäädöksiä eikä tämä voi olla turvapaikkapolitiikan periaatteiden mukaista.

Suomi ei aseta tätä nykyä minkäänlaisia kieli- tai tulosvaatimuksia pysyvän oleskeluluvan ehdoksi. Suomen pitää Tanskan ja Norjan esimerkin mukaisesti asettaa lukuisia edellytyksiä pysyvän oleskeluluvan saannille. Vaadittava asumisaika pysyvään oleskelulupa on nostettava vähintään kahdeksaan vuoteen ja siihen on liitettävä mukaan edellytys riittävän suullisen ja kirjallisen suomen tai ruotsin kielen taidon osoittamisesta. Hakijalta tulee edellyttää työpaikkaa, riittävän toimeentulon tasoa ja riippumattomuutta sosiaalityöistä viimeisten 2–3 vuoden ajalta. Pysyvän oleskeluluvan piiriin ei tule myöskään päästää ihmisiä, joilla on rikostausta. Kansainvälistä suojelua saaneiden henkilöiden muita ulkomaalaisia lyhyemmästä asumisaikavaatimuksesta pysyvään oleskelulupa tulee luopua.

PERHEENYHDISTÄMISTÄ ON TIUKENNETTAVA

- Perheenyhdistäminen ei tue kotoutumista, vaan vahvistaa maahanmuuttajien rinnakkaisyhteiskuntien muodostumista.
- Suomessa pitää kiristää perheenyhdistämistä sekä Suomen kansalaisten että ulkomaalaisten vireille laittamisessa perheenyhdistämissä.

- **Kaikki perheenyhdistämisdirektiivin sallimat lisäkriteerit on otettava Suomessa käyttöön samalla, kun toimeentuloedellytys laajennetaan koskemaan kaikkia perheenkokoajia.**

Perhereitti on ollut jo pitkään merkittävin väylä Suomeen tulolle. Vuosittain jo yli 10 000 ihmistä saapuu Suomeen perhesiteiden vuoksi. Perheenyhdistämiseen liittyy monia myyttejä mukaan lukien se, että mahdollisimman helpo perheenyhdistäminen parantaisi erityisesti humanitaaristen perusteiden perusteella Suomeen saapuneiden kotoutumista. Käytännössä tämän väitteen perusteeksi on esitetty vain maahanmuuttajien tyytyväisyydestä kertovia kyselyitä ja eräitä psykologisia tutkimuksia. Jos kotoutumisen mittariksi otetaan kestäviä indikaattoreita, kuten työmarkkina-asema, koulutustaso ja riippuvuus sosiaalityöistä, nähdään, ettei perheenyhdistäminen tue kotoutumista millään lailla. Pikemminkin se vahvistaa maahanmuuttajien rinnakkaisyhteiskuntien muodostumista maamme suurimpien kaupunkien lähiöihin, kun työttömät ja kielitaidottomat ulkomaalaiset tuovat perheenjäseniään Suomeen elämään veronmaksajan kustannuksella.

Suomen lainsäädännössä ei tule antaa kansalaisten viereille laittamissa perheenyhdistämisisä vapautusta yleisistä perheperusteisten lupien kriteereistä, kuten ei tehdä muissakaan Pohjoismaissa. Perheenyhdistämisen tiukennukset on asetettava sekä kansalaisten että kaikkien ulkomaalaisten viereille laittamiin perheenyhdistämishakemuksiin, pois lukien turvapaikan saaneet henkilöt, joiden perheenyhdistämisoikeus on turvatumpi kuin muilla ryhmillä kansainvälisten sopimusten takia.

Suomessa riittävän toimeentulon osoittaminen tulee olla poikkeuksetta sääntö perheenyhdistämisisä. EU-perheenyhdistämisdirektiivin sallimat lisäkriteerit on otettava perheperusteisissa luvissa käyttöön täysimääräisesti. Jatkossa avio- ja avopuolisoiden perheenyhdistämisisä tulee muun muassa Alankomaiden, Belgian ja Itävallan tapaan vaatia perheenkokoajalta ja yhdistettävältä puolisolta vähintään 21 vuoden ikää. Tanskassa ja Norjassa, joita EU-direktiivit eivät sido, on puolisoloiden perheenyhdistämisisä jopa 24 vuoden ikärajavaatimus. Niin ikään Suomen pitää mallintaa Alankomaiden, Saksan ja Itävallan tapaa vaatia yhdistettävältä puolisolta kotouttamistoimenpiteiden suorittamista lähtömaassa, joka voi tarkoittaa esimerkiksi alkeellisen suomen kielen taidon osoittamista. Kuten esimerkiksi Norja, Tanska ja Itävalta, Suomenkin on asetettava perheenyhdistämisen käynnistämiseksi usean vuoden odotusaika. Perheenkokoajan tulee Suomessa hallinnoida riittävän kokoista asuntoa perhe-elämän viettämiselle, kuten on jo periaate kaikissa muissa Pohjoismais-

sa. Säännön tulee olla se, että asunto ei saa olla kunnan kustantama vuokra-asunto. Suomessa pitää tarkasti seurata, minkälaisia perheenyhdistämisen rajoituksia tekee Ruotsin oikeistohallitus, jolla on tavoitteena laskea standardit perheperusteisissa oleskeluluissa EU- ja kansainvälisen oikeuden minimitasolle.

PAKOLAISKIINTIÖ ON MENNEISYYDEN JÄÄNNE

- **Pakolaiskiintiö on jääne 1970–1980-luvulta, ja siitä pitää luopua.**
- **Pakolaiskiintiö voidaan lakkauttaa porrastetusti, jolloin kiintiöön tulee valita vainottuja kristittyjä ja muita kotoutumisennusteeltaan positiivisia ryhmiä.**

Pakolaiskiintiö on Suomessa jääne 1970–1980-luvulta, kun Suomi halusi kiintiöpakolaisia vastaanottamalla paikata huonoa omaatuntoaan siitä, että maahamme tuli vähemmän turvapaikanhakijoita kuin muihin Pohjoismaihin. Kiintiöpakolaisten vastaanottaminen onkin palvellut lähinnä perinteisten puolueiden moraalipatsastelun tarvetta. Pakolaiskiintiön kautta tapahtuva humanitaarinen maahanmuutto on tietysti hallitumpaa, koska vastaanotettavat henkilöt valitaan pakolaisleireiltä paikan päällä. Tästä huolimatta kiintiön kautta tulneiden henkilöiden kotoutuminen on ollut yhtä heikkoa kuin niiden, jotka ovat saapuneet Suomeen itse hakemaan turvapaikkaa ja saaneet oleskeluluvan.

Maailman konflikteja, köyhyyttä ja yleistä kurjuutta ei paranneta vastaanottamalla kiintiöpakolaisia, jotka ovat pisara valtavassa kymmenien miljoonien ihmisten meressä, jotka ovat lähteneet ja haluavat lähteä kotimaastaan. Kehitysmaiden ongelmat ratkaistaan kehitysmaiden sisällä, eikä näiden maiden kansalaisia maanosasta toiseen siirtelemällä.

Nykyinen punavihreä hallitus on yleisessä maailmanparannusinnossaan kasvattanut pakolaiskiintiön kokoa huomattavasti edelliseen vaalikauteen nähden. Tämä vastuuton linja tulee aiheuttamaan valtavat julkiset kustannukset ja kärjistämään entisestään maahanmuuttajien heikkoa kotoutumista Suomessa. Perussuomalaisten mielestä pakolaiskiintiöstä tulee luopua kokonaan, kuten Itävallassa tehtiin siirtolaiskriisin jälkimainingeissa. Jos pakolaiskiintiön lakkautus tehdään porrastetusti, on kiintiössä painotettava vainottuja kristittyjä ja muita ryhmiä, joiden kotoutumisennuste on positiivinen. Pakolaisleirien tukeminen on huomattavasti toimivampaa ja kustannustehokkaampaa humanitaarista politiikkaa kuin kiintiöpakolaisuusjärjestelmän ylläpitäminen.

KONTROLLI PALAUTETTAVA TYÖPERÄISEEN MAAHANMUUTTOON

- Työperäisen maahanmuuton lisäämiselle on asetettu todellisuudesta irtautuneita tavoitteita.
- Suomeen tullaan EU:n ulkopuolelta töihin pääosin matalapalkka-aloille. Erityisasiantuntijoiden määrä on jäänyt pieneksi.
- Työlupien myöntäminen ei voi tapahtua pelkästään yritysvetoisesti, koska yritykset eivät vastaa maahanmuuton negatiivisista ulkoisvaikutuksista.
- EU:n ulkopuolelta tulevilta työntekijöiltä on vaadittava suomalaisen mediaaniansioita vastaavia tuloja.

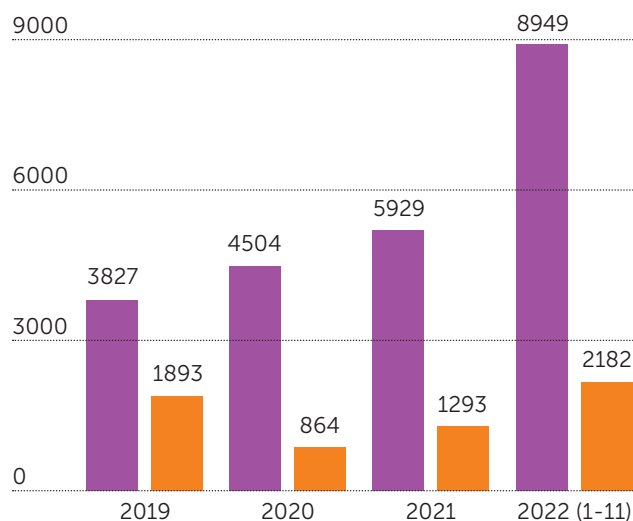
Perussuomalaisia lukuun ottamatta kaikki eduskunta-alueet, työmarkkinajärjestöt ja erilaiset ajatuspajat ovat lietsoneet viime vuosina keskustelua siitä, että ellei Suomi nyt avaa rajojaan täysin auki työperäiselle maahanmuutolle lähtömaasta tai tulijoiden koulutustasosta riippumatta, hyvinvoinniltamme putoaa pohja pois. Marinin-Saarikon punavihreä hallitus linjasi keväällä 2021 tavoitteestaan kaksinkertaistaa työperäisen maahanmuuton määrän vuoteen 2030 mennessä 50 000 yksilöön ja siitä eteenpäin nostaa tulijoiden määrää 10 000:lla vuodessa. Mitään tarkempaa erittelyä siitä, mistä tällaiset määrät työperäisiä maahanmuuttajia Suomeen haalitaan ja mille aloille heidän olisi tarkoitus työllistyä, ei ole tarjottu. Näissä työperäisen maahanmuuton lisäämiskaavauksissa, joita punavihreän hallituksen ohella on esittänyt muun muassa Teknologiateollisuus, ei ole kiinnitetty huomiota siihen, että maahanmuuttajaväestön tuotannontekijätulot ovat huomattavasti kantaväestöä alhaisemmat. Vuonna 2020 palkka-, yritystä ja omaisuustulot olivat Suomen maahanmuuttajaväestöllä vain noin 21 960 euroa henkeä kohden. Tällä tulotasolla maksetaan veroa 6741 euroa ja saadaan tulonsiirtoja 11 131 euroa, jolloin julkistalous jää tappiolle 4390 euroa per henkilö. Helsingin seudulla taas, jossa maahanmuuttajaväestön enemmistö asuu, oli maahanmuuttajataustaisen väestön työllisyysaste vuonna 2020 vain 54 prosenttia.

Suomi on osa EU:n 450 miljoonan ihmisen sisämarkkinoita, ja toisista EU-maista saa vapaasti tulla Suomeen hakemaan töitä. Lisäksi Suomi on vapauttanut jo 2000-luvun alkupuolella korkeakoulutettujen henkilöiden maahanmuuton EU:n ulkopuolelta. Erityisasiantuntijalupa edellytetään vain 3400 euron kuukausipalkkaa. Monissa verrokkimaissa summa on korkeampi. Ainoa työperäisen maahanmuuton reitti, jota Suomi enää säätelee, on matalasti koulutettujen tai kouluttamattomien työntekijöiden tulo EU:n ulkopuolisista maista. Työvoimapulakeskustelussa eniten ääntä pitävät tahot puhuvat usein kauniisti kansainvälisistä osaajista tai huippuosaajista. Oikeasti on kyse siitä, että tietyt intressiryhmät haluavat vauhdittaa tosiasiaa kouluttamattomien tai matalasti koulutettujen ihmisten, kuten siivoajien, kokkien tai kasvitärhtyöntekijöiden, tuloa EU:n ulkopuolelta Suomeen. Tällä hallituskaudella ennätysmäärä ihmisiä on tullut Suomeen matalapalkkatöihin muista kuin EU-maista. Samalla ajanjaksolla koulutetuille asiantuntijoille myönnettyissä työluvisissa ei ole tapahtunut isoa kasvua. (Ks. alla oleva kaavio.)

lasti koulutettujen tai kouluttamattomien työntekijöiden tulo EU:n ulkopuolisista maista. Työvoimapulakeskustelussa eniten ääntä pitävät tahot puhuvat usein kauniisti kansainvälisistä osaajista tai huippuosaajista. Oikeasti on kyse siitä, että tietyt intressiryhmät haluavat vauhdittaa tosiasiaa kouluttamattomien tai matalasti koulutettujen ihmisten, kuten siivoajien, kokkien tai kasvitärhtyöntekijöiden, tuloa EU:n ulkopuolelta Suomeen. Tällä hallituskaudella ennätysmäärä ihmisiä on tullut Suomeen matalapalkkatöihin muista kuin EU-maista. Samalla ajanjaksolla koulutetuille asiantuntijoille myönnettyissä työluvisissa ei ole tapahtunut isoa kasvua. (Ks. alla oleva kaavio.)

MYÖNNETYT TYÖLUVAT

■ Osa-ratkaisua edellyttävä työnteko ■ Erityisasiantuntija

Suomessa, kuten muillakin EU-mailla Ruotsia ja Portugalia lukuun ottamatta, on käytössä EU:n ulkopuolelta tulevan työvoiman saatavuusharkinta. Tällöin ennen kuin työlupa myönnetään EU:n ulkopuolelta tulevalle henkilölle työntekijäammatteihin TE-toimisto selvittää, onko Suomessa tai muualla EU:ssa saatavilla työvoimaa kyseiseen tehtävään. Saatavuusharkinnan tarkoituksena on suojella kotimaisia työmarkkinoita ja estää epäreilua kilpailua palkkojen ja työehtojen polkemisen muodossa. Saatavuusharkinta on kuitenkin käytännössä enää kuollut kirjain, koska esimerkiksi Uudenmaan alueella siitä on vapautettu lähes kaikki toimialat. Nykyinen hallitus käynnisti vuonna 2022 kokeilun, jossa eri alueiden mahdollisuuksia tehdä itsenäisiä päätöksiä työvoiman riittävyydestä rajoitettiin. Marinin hallitus on lisäksi esittänyt saatavuusharkinnan siirtämistä vuonna 2025 TE-toimistoilta Maahanmuuttovirastolle, jolloin mahdollisuus tehdä alueellisia työlupapäätöksiä häviää kokonaan. Vaikka työntekijän oikeuksista perinteisesti huolehtinut sosiaa-

lidemokraattinen pääministeripuolue kirjasi hallitusohjelmaansa saatavuusharkinnan säilyttämisen, on tästäkin lupauksesta käytännössä luovuttu.

Ruotsissa vuosina 2008–2022 voimassa ollut länsimaailman löysin työperäisen maahanmuuton järjestelmä on saanut Suomessa suitsutusta erityisesti elinkeinoelämän taholta. Nämä tahot vaikenevat siitä, että uudistus johti vuosien 2008 ja 2019 välillä keskimääräisen koulutus- ja palkkatason laskuun Ruotsiin saapuvilla työperäisillä maahanmuuttajilla. Uusi työlupajärjestelmä on mahdollistanut työnantajalle sen, ettei heidän enää tarvitse yrittää palkata Ruotsissa jo olevia työttömiä. Maahanmuuttajat Ruotsin matalapalkka-aloilla työskentelevät alhaisemmalta palkalla ja huonoimmilla työehdoilla kuin muut. Pahimmissa tapauksissa Ruotsiin muuttaja on kohdannut lähes orjamaiset työskentely- ja palkkaolosuhteet, kun työnantajat rikkovat tietoisesti lakia ja sopimuksia, kiertävät veroja ja käyvät kauppaa työntekijöiden verotunnuksilla. Ruotsin liberaalit työlupakäytännöt ovat myös johtaneet systemaattiseen työlupien kauppaamiseen ja maahantulosäännösten kiertämiseen erityisesti henkilökohtaisten avustajien kohdalla. Työperäinen maahanmuutto matalapalkka-aloille on lisännyt Ruotsin työmarkkinoiden etnistä segregaatia, jolloin vähän koulutusta vaativat, pienipalkkaiset ja epä säännölliset työt (siivous-, hotelli-, ravintola-, rakennus- ja kuljetusala) menevät maahanmuuttajille. Parempipalkkaiset vakituiset työpaikat taas ovat maan kantaväestöllä. Ruotsin liberaalin työperäisen maahanmuuton järjestelmän monien epäkohtien takia maan oikeistohallitus aikoo rajoittaa EU- ja ETA-alueen ulkopuolelta tulevan työvoiman muuttoa asettamalla työluvan palkkatasovaatimuksen vastaamaan ruotsalaisen mediaanipalkkaa. Tämän politiikan tavoitteena on vähentää työmarkkinarikollisuutta ja tarjota enemmän työllistymismahdollisuuksia Ruotsissa oleville työttömille.

Suomessa tietyillä ammattialoilla ihmisten hyväksikäyttö ja työn hinnan halpuuttaminen ovat jo siinä pisteessä, että Suomen asema pohjoismaisena sivistysvaltiona on vaakalaudalla. Esimerkiksi Närpiön tomaattitarhoilla on viime vuosina harjoitettu systemaattista oleskelulupien kauppaa sekä kiskontaa ja kiristystä. Ulkomaalaiset siivoojat taas ovat suomalaisilla työmarkkinoilla usein jääneet palkatta ja jopa joutuneet nukkumaan työpaikoillaan. Työsuojeluviranomaiset tekivät vuonna 2021 yli 1500 ulkomaalaisvalvonnan tarkistusta, joissa havaittiin paljon puutteita ulkomaalaisten työntekijöiden peruspalkassa ja lisissä. Lisäksi havaittiin aiempaa useammin yrittäjätöksi naamioituja työsuhteita. Työsuojeluviranomaisen 600 tarkastuksessa löydettiin puutteita lähes puolessa tarkastetuista kohteista. Eniten puutteita löydettiin rakennus- ja ravintola-aloilla. Näitä havaittuja epäkohtia selit-

tää suureksi osaksi myös se, että monille maahanmuuttajille matalapalkkatyö on keino päästä Suomeen kaiken kattavan sosiaaliturvan piiriin. Viranomaisten keräämien tilastojen pohjalta voidaan nähdä, että EU:n ulkopuolelta matalapalkka-aloille tulleiden henkilöiden työllisyysaste laskee voimakkaasti muutaman maassaolovuoden jälkeen.

Viime vuosien kehityksen valossa, kun Suomeen on syntynyt laajat ulkomaalaisten työntekijöiden halpatyömarkkinat, ei voida pitää realistisena, että ulkomaalaisen työvoiman hyväksikäyttöä pystyttäisiin ehkäisemään esimerkiksi yritysertifikaateilla tai työehtojen jälkivalvonnalla. Työlupien myöntämistä ei voida jättää pelkästään yritysten tahdon varaan, koska yritykset eivät toiminnassaan ota huomioon maahanmuuton monia negatiivisia ulkoisvaikutuksia.

Verohallinto on esittänyt huolensa siitä, että maahanmuuttajien oleskelulupien käsittelyaikojen lyhentäminen ja ”voimakas palveluajattelu” ulkomaisen työvoiman rekisteröinnissä ajavat riskien ja uhkien riittävän analysoinnin edelle. Verohallinnon mukaan riskienhallintaan ja ennaltaehkäisyyn panostaminen tulee julkiselle vallalle halvemmaksi kuin kallis jälkivalvonta, jolla yritetään paikata jo tapahtuneita vahinkoja. Perusuomalaiset jakaa Verohallinnon näkemyksen siitä, että vastuu työperäisen hyväksikäytön ja ihmiskaupan torjunnassa tulee olla kaikilla ulkomaalaisrekisteröintiä tekeillä viranomaisilla. Suomessa täytyy koventaa tuntuvasti sanktioita ulkomaalaisrikkomuksista sekä laittomasti Suomessa työskenteleville henkilöille että ulkomaista työvoimaa hyväksikäyttävälle yrityksille. Tämä tarkoittaa muun muassa laittoman työntekijän joustavaa karkottamista ja rekrytointikiellon asettamista yritykselle, joka ei noudata työnantajavelvoitteitaan.

Suomi on muuttumassa tietoisten poliittisten päätösten myötä Ruotsin kaltaiseksi etniseksi luokkayhteiskunnaksi, jossa ihmisen alkuperä hyvin pitkälle määrittelee tämän työmarkkina-aseman. Suomessa on jopa viranomaispape-reissa kiiteltä kehitystä, jossa työperäinen maahanmuutto vapauttaa suomalaista työvoimaa korkeamman tuottavuuden sektoreille.

Suomessa tarvitaan työperäisessä maahanmuutossa täydellinen paradigman muutos. Pääsääntöisesti Suomen ei tule sallia EU:n ulkopuolelta työperäistä maahanmuuttoa, ellei ole kyse koulutetuista henkilöistä korkean lisäarvon työpaikkoihin. Jos henkilö hakee Suomesta työlupaa, luvan edellytyksenä on jatkossa oltava Suomen mediaanipalkkaa vastaavat ansiot. Työperäisen maahanmuuton kehittämishankkeissa tulee asettaa kulmakiviksi maahanmuuton laadun ja määrän tehokas hallinta, työperäisen hyväksikäytön torjunta ja maamme työmarkkinoiden vakauden säilyttäminen.

RATKAISU LÖYTYY KOTIMAISESTA TYÖVOIMASTA

- Työkäisen väestön paisuttaminen maahanmuutolla kehitysmaista sekä lisää julkisia menoja että aiheuttaa sosiaalisia ja muita ongelmia.
- Hyvinvointivaltio on sopeutettava nykyiseen väestökehitykseen.
- Aktiivinen työvoimapolitiikka ja ammattikoulutukseen satsaaminen ovat parhaat keinot työvoimapulaan vastaamiseksi.

Monet poliitikot ja talousasiantuntijat ovat sitä mieltä, että maamme väestön ikäjakauma on pidettävä vakiona laajamittaisen maahanmuuton avulla. Esimerkiksi valtiovarainministeriö on esittänyt laskelmia, että nettomaahanmuuton nosto pienentäisi kestävyysvajeen kokoluokkaa. Nämä arviot perustuvat kuitenkin aina siihen täysin epärealistiseen oletukseen, että maahanmuuttajien työllisyys, palkkataso ja sosiaaliturvan käyttö vastaisivat kantäväestöä. Tosiasiassa kantäväestön ja maahanmuuttajaväestön väliset erot näissä muuttajissa eivät tule poistumaan, kuten kaikissa Länsi-Euroopan maissa on nähty. Kehitysmaiden ihmisten siirtämisellä Suomeen voimme kasvattaa keinotekoisesti työkäisen väestön määrää, mutta se samalla johtaa julkisten menojen merkittävään kasvuun maahanmuuttajien pysyvästi matalan työllisyysasteen ja sosiaaliturvavuuden vuoksi. Lisäksi tämän päälle tulevat sosiaaliset ja muut ongelmat, joita tämänlainen massiivinen siirtolaisuus keskimäärin aiheuttaa.

Tutkija Pasi Saukkonen, joka on Suomen tunnetuimpia maahanmuuttoasiantuntijoita, on todennut olevan vastuu-tonta ajatella, että ratkaisu huoltosuhteeseen tai työvoimapulaan löytyisi työperusteisesta maahanmuutosta. Saukkonen on huomauttanut täysin paikkansa pitävästi, että yksikään länsimaa ei ole pyrkinyt maahanmuutolla ratkomaan väestörakenteen muutoksen haastetta. Suomessa on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla sopeutetaan hyvinvointivaltio nykyisen väestökehityksen oloihin. Japani toimii malliesimerkkinä maasta, joka on tehnyt strategisen valinnan säilyä japanilaisten kansallisvaltiona, eikä epäsuotuisan väestökehityksen takia kiihdyttää maahanmuuttoa kehitysmaista.

Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen lausunnon sa eduskunnalle syksyllä 2022 otettiin kantaa työperäiseen maahanmuuttoon ratkaisuna julkistalouden ongelmiin. VATT toteaa, että korkeasti koulutettujen ihmisten maahanmuutto voi olla osaratkaisu julkisen talouden kroonisen alijäämän kattamiseksi, mutta isossa kuvassa yksinomaan maahanmuuttoon ei ole kestävää laskea. VATT:n

mielestä työvoimapulaan on lähdeittävä hakemaan ratkaisuja ensisijaisesti kotimaisen työvoiman mobilisoinnista ja työnteon vastaanottoon voimakkaasti kannustavasta työvoimapolitiikasta. Perussuomalaiset näkee seuraavan hallituskauden prioriteettina Suomessa jo olevan työvoiman paremman työllistämisen. Aktiivisen työvoimapolitiikan ohella ammattikoulutukseen panostamalla saadaan kanta-
väestöön kuuluvien nuorten ohella myös monia maahanmuuttajanuoria koulutusputkeen, jolloin työmarkkinoille saadaan suorittaviin töihin tarvittavaa työvoimaa.

Tulevaisuuden työmarkkinat tulevat mullistumaan automatisaation, keinoälyn ja robotisaation myötä. Tämä suomalaisen yhteiskunnan orastava murros tulee pitää mielessä, kun kaavailaan, minkälaista työvoimaa Suomi tarvitsee ulkomailta. Suomen on syytä välttää sitä virhetä, minkä monet Länsi-Euroopan maat tekivät 1960–70-luvuilla, kun ne rekrytoivat taantuville toimialoille massiivisen määrän halpatyövoimaa Pohjois-Afrikasta ja Turkista. Tänä päivänä nämä Länsi-Euroopan maihin saapuneet siirtotyöläiset jälkeläisineen elävät usein omissa rinnakkaisyhteiskunnissaan, joita edelleen leimaavat matala työllisyysaste ja korkea sosiaaliturkiriippuvuus.

OPISKELUPERUSTEISEN MAAHANMUUTON PORSANREIÄT TUKITTAVA

- Opiskelijaperusteisissa luvissa on palattava vanhaan käytäntöön, jossa opintojen etene-
mistä ja riittävää toimeentuloa seurattiin tarkemmin.
- Lasten hakeminen kehitysmaista suomalaisten lukioiden ja ammattikoulujen oppilaisiksi ei ole hyväksyttävää.

Hallitus on asettanut epärealistisia tavoitteita suomalaisissa korkeakouluissa opiskelevalle ulkomaalaisille, jotka tulevat EU- ja ETA-alueen ulkopuolelta. Skenaarioissa ei anneta mitään painoarvoa sille, millä aloilla Suomessa on osamisvajetta, vaan ainoa päämäärä on vain lisätä pääasiassa kehitysmaista tulevien opiskelijoiden määrää opiskeluohjelmasta riippumatta. Uusien säännösten mukaan opiskelijastatuksella Suomeen saapuvan henkilön ensimmäinen oleskelulupa myönnetään jatkuvana koko opiskelun ajaksi, kun ennen lupia myönnettiin vuodeksi kerrallaan tilapäisinä ja toimeentuloedellytyksen täytyminen tarkistettiin joka vuosi. Ani harva maa noudattaa vastaavaa löysää käytäntöä opiskeluperusteisessa maahanmuutossa.

Tätä liberalisointia perusteltiin sillä, että se lisää Suomen houkuttelevuutta opiskelumaana. Tämä pitää paikkansa siltä osin, että löperöt opiskelijalupakäytännöt houkuttelevat ihmisiä Afrikan ja Aasian köyhistä maista, koska

valmistumisen jälkeen pysyvän oleskeluluvan saantiin Suomessa ei edes edellytetä riittävää toimeentuloa. Suomen houkuttelevuuden opiskelumaana pitää perustua hyvään opetukseen ja laadukkaisiin oppilaitoksiin, ei tulonsiirtoihin tai siihen, että opintojen edistymistä tai opiskelijan riittävää toimeentuloa ei kunnolla valvota.

Suomen on syytä palata vanhaan oleskelulupakäytäntöön, jossa Euroopan ulkopuolelta tuleville korkeakouluopiskelijoille myönnetään vain vuoden ajaksi tilapäinen oleskelulupa ja samalla tarkistetaan, onko opiskelijalla riittävät varat oleskella Suomessa. Valmistumisen jälkeen myönnettävä työnhakulupa voi pysyä kahden vuoden mittaisena, mutta tämän aikarajoitteen kulumisen ei tule jatkossa katketa, jos suomalaisesta korkeakoulusta valmistunut ulkomaalainen päättää oleskella Suomen ulkopuolella. Suomessa ei tule myöskään harjoittaa sellaista politiikkaa, jossa toiselle asteelle lukioihin tai ammattikouluihin haetaan opiskelemaan ulkomailta henkilöitä, joiden kouluttaminen on suomalaisten veronmaksajien kontolla. Bisneksen tekeminen veronmaksajan rahalla ja oudoilla lainsäädäntömmä porsaanrei'illä ei voi olla hyväksyttävää.

RAJAPYKÄLIÄ ON USKALLETTAVA KÄYTTÄÄ

- Rajapykälien käytössä on riman oltava riittävän matalalla. Itärajan ohella myös länsiraja on kyettävä tarvittaessa sulkemaan.

Perussuomalaisten ahkeran vaikuttamisen ja eduskunnan valiokuntatyön ansiosta rajavartio- ja valmiuslaeissa saatiin kesällä 2022 säädettyä tarvittavista pykäläistä, joiden nojalla valtakunnanraja voidaan sulkea kokonaan turvapaikanhakijoilta, jos kansallinen turvallisuus on uhattuna. Niin sanotulla välineellistetyllä maahanmuutolla ovat autoritääriset johtajat yrittäneet horjuttaa Euroopassa jo aikaisemmin Kreikkaa ja Puolaa. Nämä maat eivät kuitenkaan taipuneet massiivisen laittoman maahanmuuton uhan alla, vaan reagoivat tilanteeseen sinetöimällä rajansa kiinni ja lähettämällä turvallisuusyksiköjä estämään laittontaa maahantuloa. Suomella on oltava valmius käyttää rajapykäläitä täysimääräisesti, mikäli Venäjä kuljettaa laittomia maahanmuuttajia itärajalle tarkoituksenaan horjuttaa Suomen yhteiskuntajärjestystä ja sisäistä turvallisuutta. Maahantulo tulee lisäksi estää venäläisiltä sotilaskarkureilta rajapykälien nojalla, sillä asevelvollisuusikäisten venäläisten päästäminen Suomeen lisää Kremlin mahdollisuuksia harjoittaa täältä käsin propagandaansa länsivaltoja vastaan. Rajapykäläitä tulee myös ennakkoluulottomasti käyttää länsirajallamme, jos Suomessa toistuvat siirtolaiskriisin tapaiset tapahtumat, jolloin Ruotsin päästätti Suomeen useita kymmeniä tuhansia turvapaikanhakijoita.

MAAHANMUUTTAJIEN INTEGROIMISEEN UUSI SUUNTA

- Kotouttamisessa on luovuttava monikulttuurisista käytänteistä ja siirryttävä edellyttämään maahanmuuttajalta kielemme ja kulttuurimme omaksumista.
- Humanitaaristen maahanmuuttajien kohdalla on siirryttävä kotouttamisesta kotiuttamiseen.
- Erivapauksien myöntäminen muslimeille on lopetettava.
- Veronmaksajan rahan kylväminen maahanmuuttoteollisuudelle pitää lopettaa.

Monien tutkimusinstituuttien ennusteissa lähdetään ruusuista olettamasta, että ajan myötä merkittävä ero työllisyysasteessa kantaväestön ja maahanmuuttajataustaisen väestön välillä häviää, jolloin maahanmuutto tukee esimerkiksi julkisen sektorin kykyä suoriutua eläkevelvoitteistaan. Tosiasiassa missään Länsi-Euroopan maassa eivät nämä väestöryhmien väliset työllisyysaste-erot ole kadonneet. Suomessakin kaikki merkit osoittavat, että maahanmuuttajien heikko työllisyys on ylisukupolvinen ongelma. Suomeen saapuva maahanmuutto siis lisää huono-osaisuutta. Monet työssä olevat maahanmuuttajat joutuvat matalan palkkansa päälle nostamaan sosiaalitukia tai he ovat julkisella sektorilla töissä erilaisissa kotouttamiseen liittyvissä tehtävissä.

Suomi on soveltanut 1990-luvun alusta lähtien ulkomaalaisten kotouttamisessa monikulttuurista mallia. Monikulttuurisen teorian mukaan saman valtion alueella pitää järjestää eri väestöryhmien yhteiselo tukemalla julkisen vallan toimesta aktiivisesti maahanmuuttajien omien kulttuurien säilymistä. Monikulttuurin ihanteessa valtaväestön kulttuuri ja vähemmistöjen kulttuurit elävät keskenään rinnakkain rauhassa rikastamalla toisiaan muodostaen lopulta uuden monikulttuurin. Monikulttuurisuus ei ole kuitenkaan onnistunut missään sitä harjoittaneessa maassa, vaan monikulttuurinen kotouttaminen on johtanut poikkeuksetta voimakkaaseen etniskulttuuriseen segregatioon, maahanmuuttajien passivoitumiseen ja pahimmassa tapauksessa islamilaiseen radikalismiin. Varoittavimman esimerkin monikulttuurisen politiikan seurauksista tarjoaa jälleen Ruotsi, jossa maan suurimpien kaupunkien lähiöistä koko maahan levinneet maahanmuuttajajengit ampuvat kuoliaaksi ihmisiä enemmän kuin missään muualla Euroopassa.

Kotouttamispolitiikassa on luovuttava monikulttuurisista käytänteistä. Kaiken kotouttamisen lähtökohtana on oltava kielemme ja kulttuurimme omaksuminen sekä työllistyminen. Vastuullinen valtiovalta ei tue sellaisten arvo-

ja normijärjestelmien vakiintumista Suomessa, jotka ovat täysin ristiriidassa suomalaisen elämänmuodon kanssa. Maahanmuuttajien oman kulttuurin ja kielen säilyminen on oltava maahanmuuttajien itsensä vastuulla. Julkisissa virastoissa, kouluissa ja muissa vastaavissa tiloissa on lopetettava maahanmuuttajien omilla kielillä järjestettävät palvelut ja opetus. On suomalaisen kotouttamispolitiikan konkurssijulistus, että esimerkiksi Kelasta on mahdollista saada palveluita arabiaksi ja somalin kielellä.

Kotouttamisessa pitää painottaa huomattavasti enemmän yksilön omaa vastuuta kotoutumisestaan. Maahanmuuttajien maksuttomilla tulkkipalveluilla viestitään tulijoille, ettei suomen kielen omaksumista odoteta. Tulkkipalveluiden tarjoamisesta ilmaiseksi pitää luopua. Maahanmuuttajilta täytyy edellyttää edistymistä kieliopinnoissa ja työllistymistä kohtuullisessa ajassa. Viranomaisilla on oltava tarvittavat sanktiomekanismit käytössä, mikäli maahantulija kieltäytyy noudattamasta määrättyjä kotouttamistoimenpiteitä. Humanitaaristen maahanmuuttajien kotouttamisessa pitää Tanskan mallin mukaisesti olla painopisteenä paluumuuttoon valmistaminen. Perussuomalaiset haluaa siis siirtyä tämän ryhmän kohdalla kotouttamisesta kotiuttamiseen.

Kuten muissa vanhoissa EU-maissa, Suomessakin monet kotouttamisen ongelmat liittyvät islamilaiseen kulttuurivaikutukseen. Peruslähtökohdiltaan islamilainen traditio on ristiriidassa suomalaisen kristillisen ja humanistisen perinnön kanssa. Suomeen muuttavilta muslimeilta täytyy edellyttää sulautumista valtavirtayhteiskuntaan, eikä niin, että Suomi alkaa islamisoitua. Suomessa ei pidä tehdä kompromisseja esimerkiksi naisten, lasten tai eläinten oikeuksissa suvaitsevaisuuden nimissä. Muslimien rinnakkaisyhteiskunnan muodostumista ehkäistään muun muassa siten, että oppilaitoksissa, työpaikoilla ja julkisissa tiloissa lopetetaan erivapauksien myöntäminen muslimeille. Ei ole perusteltua, että muslimilapsille annetaan oikeus olla osallistumatta esimerkiksi musiikin tai liikunnan tunneille. Musliminaisten omilla uimahallivuoroilla Suomen julkinen valta taas antaa signaalin, että islamilaisissa maissa valtavirtana oleva sukupuoli-apartheid voi jatkua Suomessakin. Suomessa ei myöskään ole ollut tapana keskeyttää työpäivää rukoussessioiden takia. Suomen tulee liittyä niiden lukuisten länsieurooppalaisten sivistysvaltioiden joukkoon, jotka ovat täysin tai osittain kieltäneet kasvot peittävien burka- ja niqab-huivien käytön julkisilla paikoilla. Naisten ja tyttöjen ruumiillista koskemattomuutta ei myös voida loukata islamilaisiin kulttuuritraditioihin vetoamalla. Islamisaatiota on Suomessa uskallettava päättäväisesti torjua länsimaisen yhteiskuntajärjestyksen suojelemiseksi.

Kehityksistä Suomeen suuntautuvan maahanmuuton ympärille on rakentunut paisuva maahanmuuttoteol-

lisuusklusteri monine järjestöineen, konsultteineen ja bisneksineen. Valtio rahoittaa joka vuosi isoilla summilla lukemattomia suomalaisten tai maahanmuuttajien pyörittämiä järjestöjä siinä toivossa, että tämä tukisi kotoutumista. Toteutuma tästä rahankylvämisestä on ollut kuitenkin kotoutumisen vaikeutuminen. Näiden monikulttuurisuusasiantuntijoiden etuna on kehottaa maahanmuuttajia elämään kuin lähtömaissaan, jolloin he pysyvästi jäävät maahanmuuttajajärjestöjen holhouksen varaan. Suomessa on tuettava vain sellaista kotouttamiseen liittyvää kolmannen sektorin toimintaa, joka edesauttaa mukautumista suomalaiseen kulttuuriin.

KANSALAISTAMISKÄYTÄNNÖISSÄ ON KIRISTÄMISTARVE

- Suomessa tulee nostaa kansalaisuuteen vaadittava asumisaika 10 vuoteen. Samalla tulee kiristää kielitaito- ja nuhteettomuusvaatimuksia.
- Kaksoiskansalaisuus tulee olla mahdollista vain niille maahanmuuttajille, joiden toinen kotimaa on OECD-maa.
- Vakaviin rikoksiin syyllistymisen tulee johtaa aina kansalaisuuden menettämiseen.

Pysyvän oleskeluluvan ehtojen kiristymistä täytyy luonnollisesti seurata myös kansalaisuuden saamisen kriteerien merkittävä tiukentaminen. Kansalaisuuden mahdollisimman helppo myöntäminen ei millään tavalla edesauta maahanmuuttajien kiinnittymistä suomalaiseen yhteiskuntaan. Nykyiset löyhät käytännöt päinvastoin lähettävät sen viestin, että Suomeen tulijalla on tässä maassa vain oikeuksia, mutta ei mitään velvollisuuksia. Löyhät kriteerit kansalaistamisessa myös heikentävät Suomen sisäistä turvallisuutta ja vähentävät Suomen passin arvoa kansainvälisenä matkustusdokumenttina.

Kun kansalaisuutta haetaan hakemuksesta, pitää siihen kuuluva asumisaikavaatimus nostaa nykyisestä viidestä vuodesta kymmeneen vuoteen. Tämä vastaa käytäntöä Itävallassa, Tanskassa ja Norjassa, jossa asumisaikavaatimus on 7–10 vuotta. Myös Ruotsin nykyinen hallitus aikoo nostaa vaadittavan asumisajan kansalaistamisessa vähintään kahdeksaan vuoteen. Nykyisiä vaatimattomia kansalaistamiseen liittyviä kielitaitovaatimuksia tulee nostaa edellyttämällä hakijalta hyvää kirjallista ja suullista suomen tai ruotsin kielen taitoa. Kansalaisuuden ulkopuolelle tulee jatkossa pysyvästi jättää kaikki vakaviin rikoksiin syyllistyneet ulkomaalaiset. On kestävämpiä, että Suomessa kansalaistetaan muutaman vuoden odotusajan jälkeen ihmisiä, joilla on pitkä rikoshistoria tai jotka ovat syyllistyneet

jopa vakaviin henkeä ja terveyttä vaarantaviin rikoksiin. Lisäksi väärin tietojen antaminen ja viranomaisten harhauttaminen oleskeluluvan myöntämisvaiheessa tulee johdattaa kansalaisuuden epäämiseen.

Vuonna 2003 voimaantullut mahdollisuus kaksoiskansalaisuuteen ei ole palvellut Suomessa tarkoitustaan. Kahden eri valtion kansalaisuuden samanaikainen omistaminen voi tietyissä tapauksissa aiheuttaa maahanmuuttajalle lojaliteettiongelmia. Lisäksi ulkomaalaisen kotimaan hallituksella voi olla intressi käyttää Suomessa asuvia kansalaisiaan apuna hybridioperaatioissa tai vakoilussa. Kaksoiskansalaisuus on rajattava koskemaan vain niitä henkilöitä, joiden toinen kansalaisuus on OECD-maassa. Tämä on huomattava parannus verrattuna nykytilaan, jossa monikansalaisuuden edistäminen on nähty tärkeämmäksi kuin sisäinen turvallisuus.

Kansalaistamisen yleisten kriteerien ohella hakijalta on jatkossa edellytettävä kansalaisuuskokeen läpäisyä, joka mittaa hakijan yhteiskuntatietoutta. Kaikista nykyisistä poikkeuksista ja helpotuksista kansalaisuusprosessissa tulee luopua. Tämä koskee etenkin kansainvälisen suojelun perusteella Suomessa oleskelevien henkilöiden muita lyhyempää asumisaikavaatimusta. Maahanmuuttajalta on lisäksi edellytettävä kansalaisuuden myöntämisvaiheessa aidosti kykyä elättää itsensä ilman turvautumista tulonsiirtoihin.

Vakaviin rikoksiin syyllistyminen pitää Suomessa johdattaa aina kansalaisuuden menettämiseen. Suomeen muuttanut henkilö on irtisanonut oikeutensa olla osa suomalaista yhteiskuntaa, jos hän syyllistyy terrorismirikokseen tai vakavaan rikokseen, joka kohdistuu ihmisen henkeen tai terveyteen. Kansalaisuuden poistamista tulee aina seurata karkotus yksilön lähtömaahan. Jos Suomen kansalaisuuden peruuttaminen jättää vakavasta rikoksesta tuomitun henkilön kansalaisuudettomaksi, täytyy Suomen sopia hakijan alkuperämaan kanssa järjestelyistä, jotta tämä vaaraysilö saadaan Suomesta poistettua. Uhka jäädä kansalaisuudettomaksi ei voi koskaan toimia synnä sille, että ulkomaalainen saa jäädä tänne vaarantamaan suomalaisten elämää.

VAPAAEHTOISTA MAASTAMUUTTOA ON TUETTAVA

- Vapaaehtoista maastamuuttoa pitää vauhdittaa Tanskan ja Ruotsin tapaan.
- Suomeen paluu tulee olla omille kansalaisille mahdollisimman yksinkertaista.

Suomessa asuu vuosi vuodelta enemmän maahanmuuttajia, joiden kiinnittyminen suomalaiseen yhteiskuntaan on olematonta. Näiltä ihmisiltä puuttuu suomen kielen taito,

koulutus ja usein heillä ei ole myös minkäänlaista työhistoriaa. Tämä kehitys on synnyttänyt Suomeen tiettyjen kansalaisuuksien rinnakkaisyhteiskuntia, joissa eletään oman alkuperämaan elämänrytmin mukaisesti. Julkisen vallan ei tule seurata tällaista kehitystä toimeettomana, vaan sen on kannustettava aktiivisesti vapaaehtoiseen maastamuuttoon integroitumishaluttomia maahanmuuttajia, joilla on voimassa oleva oleskelulupa. Tanskassa on kehitetty ja Ruotsissa on selvityksen alla taloudelliset tukimuodot, joilla integroitumiskyvyttömiä maahanmuuttajien paluumuuttoa pyritään vauhdittamaan. Suomessa pitää tehdä selvitys Tanskan ja Ruotsin käytännöistä aktiivisen vapaaehtoisen maastamuuton stimuloimiseksi ja saattaa ne omaan kansalliseen lainsäädäntöömme.

Suomesta muuttaa vuosittain tuhansia korkeasti koulutettuja ihmisiä pois muihin maihin houkuttelevimpien työmahdollisuuksien perässä. Samalla Suomeen saapuu yhä enemmän kouluttamattomia ihmisiä. Tämä synnyttää yhteiskunnan tasolla koko ajan heikkenevän osaamisvaihtotaseen, jota julkisen vallan on pystyttävä korjaamaan. Ei ole hyväksyttävää, että paluumuutto Suomeen on maan omille kansalaisille monesti vaikeampaa ja byrokraattisempaa kuin korkeamman elintason perässä tänne pyrkiville ulkomaalaisille. Viranomaisprosessit Suomeen paluulle pitää saada sujuvimiksi. Suomalaisten osajien jäämistä kotimaahansa tukee kestävä talous-, maahanmuutto- ja sosiaalipolitiikan harjoittaminen.

EU ON ONGELMA, EI RATKAISU MAAHANMUUTTOSSA

- Suomi on oman kansallisen etunsa vastaisesti liittynyt niiden harvojen EU-maiden joukkoon, jotka ottavat vastaan Etelä-Eurooppaan laittomasti saapuvia maahanmuuttajia.
- EU-komission turvapaikkaesitysten voimaantulo johtaisi turvapaikanhakijamäärien kasvuun Suomessa.
- Pitkällä aikavälillä Suomen on saatava Tanskan tapaan opt-out EU:n maahanmuuttopolitiikasta.

Pandemiavuosien jälkeen laitton maahanmuutto pääosin Lähi-idästä ja Afrikasta Eurooppaan on kiihtynyt voimakkaasti. Vuonna 2022 Euroopassa jätettiin lähes yhtä paljon turvapaikkahakemuksia kuin siirtolaiskriisin aikaan vuonna 2015. Turvapaikanhakijat pyrkivät yhä pääosin Pohjois- ja Keski-Euroopan hyvinvointivaltioihin usean turvallisen maan läpi. EU:ssa on vastattu kasvaviin tulijamääriin koamalla Ranskan, Saksan ja komission johdolla niin sanottu halukkaiden koalitie, joka ottaa vastaan laittomasti

EU:hun tulevia turvapaikanhakijoita. Suomi on oman kansallisen etunsa vastaisesti liittynyt osaksi tätä koalitiota toisin kuin pohjoismaiset naapurinsa. Suomen pitää seuravan hallituksen toimesta erota tästä yhteenliittymästä, sillä Välimerellä liikkuvien laittomien maahanmuuttajien vastaanottaminen vain houkuttelee uusia tulijoita lähtemään vaaralliseen merenylitykseen.

Siirtolaiskriisin jälkeen EU:ssa käynnistyi lainsäädäntöprosessi EU:n yhteisen turvapaikkapolitiikan uudistamiseksi. Vaikka aikaa on kulunut vuosikausia, ei merkittävää edistymistä ole tapahtunut lainsäädäntöreformin suhteen. Ongelmien ytimessä on komission, Saksan ja Etelä-Euroopan maiden toive uudistaa Dublin-asetusta siten, että siihen sisällytetään pakollinen laittomasti EU:hun saapuvien turvapaikanhakijoiden taakanjako. Valtaosa EU-maista ei ymmärrettävistä syistä halua vastaanottaa humanitaarisia maahanmuuttajia, ja he kansallisen intressin puolustamiseksi jarruttavat uudistuksen etenemistä. Suomi on perinteisen tapansa mukaan suhtautunut ”rakentavan avoimesti” EU:n turvapaikkapolitiittiseen uudistushankkeeseen, vaikka sen läpimeno tarkoittaisi merkittävää kasvua turvapaikanhakijoiden määrässä Suomessa.

Komissio ei ole turvapaikkalinjauksissaan kiinnostunut Euroopan kansallisvaltioiden sisäisen turvallisuuden ja kansallisen koheesion säilymisestä. Brysselille tärkeintä on viestittää maailmalle, että EU toimii humanina maailmanparantajana ja unionin rajat ovat siksi auki kaikille paremmasta elämästä haaveileville ihmisille. Tästä osoituksena on komission jyrkän kielteinen kanta rahoittaa rajamuureja Schengen-alueen ulkorajoilla. Suomessa ei kannata elätellä illuusioita EU-tason ratkaisuksista maahanmuuttopolitiikassa. EU:n sisällä on mahdollista edistää hyviä asioita, esimerkiksi nykyistä tiukempaa ulkorajavontaa, rakentamalla koalitiota järkilinjaa ajavien maiden kanssa. Pidemmän aikavälin tavoitteena on oltava EU-oikeuden tuomien rajoitteiden poistaminen Suomen ulkomaalaislainsäädännöstä, jotta kansallisesti tehokkaat ratkaisut maahanmuuttopolitiikassa ovat jälleen mahdollisia. Tanska sai 1990-luvulla niin sanotun opt-out-lausekkeen EU:n maahanmuuttoyhteistyöstä, mikä on mahdollistanut maalle paljon muita EU-maita tiukemman maahanmuuttopolitiikan harjoittamisen. Tanskan mallin mukainen *opt-out* unionin maahanmuuttopolitiikasta tulee olla myös Suomen tavoitteena.

PERUSSUOMALAISET